

13555 LLEI 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics. («BOE» 178, de 27-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigheu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'ús de llavors i plantes de viver és un factor bàsic per a l'activitat agrària, perquè constitueix una de les inversions amb efecte multiplicador més elevat, per la seva incidència significativa i positiva en la capacitat productiva, resistència a agents adversos i qualitat de les collites. Mitjançant les llavors i les plantes de viver s'aconsegueix, a més, una transferència plena de tecnologia d'avantguarda des del laboratori de recerca fins al camp de conreu.

L'obtenció de noves varietats s'ha convertit en una activitat altament especialitzada, que demana elevades inversions i requereix amplis períodes de temps i equips humans pluridisciplinaris i especialment qualificats per a la seva realització. Aquestes circumstàncies i la dependència mútua entre els sectors relacionats amb les llavors i les plantes de viver, és a dir, obtentors de varietats, productors i comerciants de llavors i plantes de viver, pagesos, indústries agroalimentàries, distribuïdors i consumidors, fan necessària una regulació adequada i equilibrada de les activitats més importants en aquesta matèria perquè quedin clarament definits els drets i les obligacions de cada sector.

Aquesta regulació de les diferents activitats referides a les llavors i plantes de viver requereix el desenvolupament d'una normativa legal completa. Aquesta normativa legal s'ha de desenvolupar en tres vessants fonamentals: el referent a l'obtenció, la caracterització i l'avaluació de les varietats vegetals i al Registre de varietats comercials; el corresponent a la producció i comercialització de les llavors i plantes de viver, i, finalment, íntimament relacionat amb el primer, el referent als recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.

La legislació vigent en relació amb les llavors i les plantes de viver és fruit del desplegament de la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver. Aquest marc jurídic ha tingut moltes modificacions com a conseqüència de la incorporació al nostre ordenament jurídic de les directives comunitàries en aquesta matèria. D'altra banda, la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes derivada de la Constitució i dels estatuts d'autonomia, en la interpretació que en fa el Tribunal Constitucional en diverses sentències en la matèria, exigeix la clara determinació de les competències de l'Estat. Tot això aconsella substituir l'esmentada Llei per una nova norma legal que doni coherència al dret espanyol en aquesta matèria.

La renovació del marc legal de regulació de les llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics va començar amb l'aprovació de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, modificada per la Llei 3/2002, de 12 de març, que va regular el procediment i les normes aplicables al reconeixement de la titularitat sobre les obtencions vegetals, a través de la seva inscripció en el Registre de varietats protegides. Aquesta Llei completa la renovació del règim jurídic de les llavors i plantes de viver en establir els requisits exigibles per a la seva comercialització, entre els quals hi ha la seva inscripció en el Registre de varietats comercials.

Entre el Registre de varietats protegides, la gestió del qual és competència de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, i el Registre de varietats comercials que regula aquesta Llei, hi ha una relació molt estreta quant a les seves finalitats i els treballs que s'han de dur a terme per a la inscripció de varietats tant en un registre com en l'altre.

En el Registre de varietats protegides s'hi inscriuen les varietats per a les quals es concedeix un dret de propietat a l'obtentor, que es tradueix en una exclusivitat de producció i comercialització per al dit obtentor. Aquesta exclusivitat no es pot exercir si no té lloc l'autorització de comercialització, que s'aconsegueix a través de la inscripció en el Registre de varietats comercials.

Els exàmens que s'han de portar a terme tant en el camp com en el laboratori per definir les varietats són idèntics en tots dos registres, per la qual cosa si una varietat ha estat protegida o inscrita en el Registre de varietats protegides, no requereix la seva repetició per a la seva inscripció en el Registre de varietats comercials. Tan sols en algunes espècies és necessari un nou tipus d'assajos addicionals, els anomenats de valor agronòmic, que aporten informació sobre els avantatges agronòmics de la varietat en relació amb les existents en tot el territori espanyol.

Consegüentment, l'atribució a l'Estat d'una competència executiva com és la de l'admissió i registre de les varietats comercials, mitjançant l'examen de cadascuna de les que l'obtentor o el sol·licitant presenti, amb els estudis, assajos i proves realitzades en el camp fins a comprovar que és una varietat diferent, homogènia i estable, exigeix el màxim grau d'homogeneïtat que només es pot garantir per l'atribució a un únic titular de la competència i que forçosament ha de ser l'Estat.

La dificultat està determinada per la naturalesa de la matèria, que impedeix o faria difícilment fraccionable l'activitat pública que no es refereix a aspectes de mera constatació de requisits formals, sinó al comportament d'éssers vius que han de superar una sèrie de proves, i a disposar, una vegada admesos o autoritzats per a la seva comercialització i inscrits en un registre nacional, una denominació única o nom comercial de la varietat i un compromís de conservació en condicions idònies per part del sol·licitant que en garanteixin permanentment la distinció, l'estabilitat i l'homogeneïtat.

En el títol II es regulen les varietats comercials i el seu registre, que s'han de portar a terme per mitjà de proves i treballs estretament relacionats amb les que s'han de fer per al Registre de les varietats protegides, cosa que exigeix una aproximació entre els dos règims i registres. D'acord amb això, el títol II d'aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva estatal derivada de l'article 149.1.9a de la Constitució en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial, pel que fa a les actuacions que han de culminar en la inscripció de les varietats comercials.

Per això, la gestió dels dos registres s'ha d'encomanar a la mateixa autoritat i no només per evitar duplicitat de treballs, sinó per coherència amb la finalitat dels dos registres.

En relació amb la producció i comercialització de llavors i plantes de viver s'ha d'aconseguir que les empreses productores de llavors i plantes de viver es responsabilitzin cada vegada més de la seva pròpia activitat, a través dels controls interns que aquestes mateixes estableixin.

Així mateix, és necessari evolucionar en matèria de control oficial, en línia amb les orientacions de la Unió Europea, per propiciar un major compromís de les empreses productores de llavors i plantes de viver.

Les garanties que la Llei ofereix als pagesos beneficien de la mateixa manera els consumidors finals que adquireixen llavors i plantes de viver per a usos aliens a qualsevol activitat empresarial o comercial.

Des que els primers pagesos van iniciar la seva activitat i obtenien materials molt diferents, en llocs diversos, a causa dels diferents ambients i les diferències dels materials de partida, contribuint a la conservació i el desenvolupament dels recursos fitogènics, fins a l'època actual, els recursos fitogènics han estat i són la font de tots els materials de reproducció disponibles.

En primer lloc, per l'aplicació d'una selecció empírica, i en segon lloc, per l'aplicació de tècniques molt diverses i de complexitat creixent, enquadrades en el que es coneix com a millora genètica vegetal, l'obtenció de varietats té com a base fonamental els recursos fitogènics; d'aquí la seva íntima relació.

Això obliga a regular en una disposició amb rang de llei la gestió i la protecció dels recursos fitogènics, per conservar i promoure la utilització sostenible d'aquests recursos, ampliar la base genètica dels conreus, les varietats i les espècies, enfortir la recerca que promogui i conservi la diversitat biològica i fomentar la creació de vincles estrets entre la millora genètica i el desenvolupament agrícola. Aquestes disposicions s'emmarquen en el Tractat internacional sobre els recursos fitogènics per a l'alimentació i l'agricultura en harmonia amb el Conveni sobre la diversitat biològica.

Aquesta Llei també regula les taxes derivades de la realització d'assajos i altres activitats necessàries per a la inscripció en el Registre de varietats comercials i estableix un règim sancionador eficaç i dissuasiu en el qual es delimiten amb claredat les responsabilitats concurrents.

Per a una millor ordenació del sector i l'establiment d'un mercat dinàmic i transparent, donada la complexitat de les diferents matèries regulades en aquesta Llei, les competències del qual corresponen al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les exerceix l'Oficina Espanyola de Varietats Vegetals, es fa necessari disposar dels mitjans tècnics, humans i materials idonis que permetin desenvolupar amb garanties els llargs procediments administratius d'inscripció de varietats, els dissenys dels assajos, la posada al dia dels protocols de realització d'aquests protocols, la contínua incorporació al nostre dret positiu de directives comunitàries sobre les matèries pròpies de la Llei, i l'estreta i imprescindible col·laboració amb les comunitats autònomes i amb la Unió Europea. Aquesta estreta col·laboració requereix freqüents intercanvis d'informació, imprescindibles per al correcte exercici de les competències de l'Administració Central, de les comunitats autònomes i de la Unió Europea, i és necessari l'ús de sistemes informàtics que permetin la transmissió de dades en temps real.

Finalment, es disposa la creació d'òrgans col·legiats en matèria de llavors i plantes de viver i en relació amb la conservació i utilització dels recursos fitogènics. La coordinació, d'acord amb les seves respectives competències, de les diverses administracions i autoritats que intervenen en aquests processos i la necessitat de contrastar les opinions dels experts fa necessària la creació d'òrgans col·legiats d'estudi i proposta de les decisions de política general en matèria de llavors i plantes de viver i de recursos fitogènics per a l'agricultura i l'alimentació, i d'ordenació i coordinació de les activitats relacionades amb aquesta matèria.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic aplicable a la producció destinada a la comercialització i a la comercialització de les llavors i plantes de viver, regular

les condicions de conservació i utilització dels recursos fitogènics i determinar el procediment d'inscripció de les varietats comercials en el registre corresponent.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei comprèn les llavors i les plantes de viver de tots els gèneres i espècies vegetals, inclosos els fongs.

Article 3. *Concepte de llavors, plantes de viver i varietats.*

1. S'entén per llavors els elements que, botànicament o vulgarment, es designen amb aquest nom i la destinació de les quals és reproduir l'espècie o establir conreus, així com els tubercles, bulbs i altres òrgans i material viu que s'utilitzin amb aquestes finalitats.

2. S'entén per plantes de viver les plantes senceres i parts de plantes destinades a l'establiment de plantacions, així com els materials vegetals no inclosos en la definició de llavors i que s'utilitzin per a la reproducció o la multiplicació, inclosos els clons.

3. S'entén per varietat o cultivar el conjunt de plantes d'un sol tàxon botànic del rang més baix conegut, que pugui:

a) Definir-se per l'expressió de determinats caràcters morfològics, fisiològics, citològics, químics, bioquímics o altres de caràcter agrícola o econòmic, resultants d'un determinat genotip o d'una determinada combinació de genotips.

b) Distingir-se de qualsevol altre conjunt de plantes per l'expressió d'un d'aquests caràcters com a mínim.

c) Considerar-se com una unitat, tenint en compte de la seva aptitud per propagar-se sense alteració.

4. S'entén per conjunt de plantes el format per plantes senceres o parts de plantes, sempre que aquestes parts puguin generar plantes senceres.

5. S'entén per varietat de conservació aquella que, per a la salvaguarda de la diversitat biològica i genètica, constitueix un patrimoni irremplaçable de recursos fitogènics, cosa que fa necessària la seva conservació mitjançant el conreu i la comercialització de llavors o de plantes de viver d'ecotips o varietats autòctones adaptades naturalment a les condicions locals i regionals amenaçades per l'erosió genètica.

TÍTOL II

Varietats comercials

CAPÍTOL I

Registre de varietats comercials

Article 4. *Inscripció en el Registre de varietats comercials.*

1. En el Registre de varietats comercials, gestionat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'han d'anotar les sol·licituds d'inscripció, l'espècie botànica, les denominacions varietals, les resolucions d'inscripció de varietats, les cancel·lacions, les renovacions i totes les circumstàncies es determinin per reglament.

2. Les disposicions d'aquest títol són aplicables a tots els gèneres i espècies d'importància econòmica en l'agricultura i indústries derivades i per a aquelles altres per a les quals una norma comunitària així ho disposi, i ha d'incloure totes les varietats i, en el cas d'híbrids o de varietats sintètiques, els seus components.

3. Per a la inscripció de les varietats modificades genèticament és necessari que la modificació genètica disposi de l'autorització de comercialització i conreu a la Unió Europea.

4. Per a la inscripció en el Registre de varietats comercials de varietats d'espècies forestals, és necessari que el material de base del qual procedeixin hagi estat autoritzat d'acord amb la seva normativa específica i estigui inclòs en el Catàleg nacional de materials de base.

Article 5. *Naturalesa de la inscripció.*

1. La inscripció en el Registre de varietats comercials, que n'exigeix la conservació, és un requisit previ i obligatori per a la producció destinada a la comercialització i per a la comercialització de llavors i plantes de viver, sempre que:

a) Estiguin publicades les normes tècniques d'inscripció per a l'espècie de què es tracta.

b) No es tracti d'una espècie o una categoria de llavors o plantes de viver per a la qual la seva reglamentació tècnica específica o una norma comunitària excepcioni el requisit de la inscripció per a la seva comercialització.

2. Les llavors i plantes de viver de varietats incloses en el Registre de varietats comercials no estan subjectes a cap restricció de comercialització, llevat de les que siguin conseqüència de l'existència d'un títol d'obtenció vegetal i el que estableix l'article 6.

3. No és necessària la inscripció en el Registre de varietats comercials, per a la seva comercialització, de les varietats següents:

a) Les incloses en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea llevat del que disposa l'article 7.

b) Les incloses en els catàlegs nacionals dels països membres de la Unió Europea quan una norma comunitària ho estableixi expressament per a una espècie concreta.

4. Per eliminar dificultats temporals de subministrament de llavors, i durant un període de temps determinat, es pot autoritzar, oïdes les comunitats autònomes, la comercialització de llavors d'una categoria sotmeses a requisits menys estrictes o de llavors de varietats no inscrites en el Catàleg comú o en el Registre de varietats comercials.

Article 6. *Limitacions a la comercialització de varietats inscrites en el Registre de varietats comercials.*

Es poden establir, amb caràcter excepcional, limitacions a la comercialització de varietats per les raons següents:

a) Fitosanitàries, o quan hi hagi indicis de riscos per a la salut humana o la sanitat animal, així com per al medi ambient.

b) Agronòmiques, que s'estableixin per a les varietats que només puguin ser utilitzades en determinades zones o condicions de conreu.

Article 7. *Limitacions a la comercialització de varietats incloses en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea.*

No obstant el que disposa l'article 5.3.a), es pot prohibir la utilització d'una varietat, en tot o en part del territori nacional, mitjançant el procediment establert a la legislació comunitària.

Article 8. *Excepció científica d'experimentació i assajos.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot autoritzar als productors la comercialització de quantitats reduïdes de llavors o de plantes de viver de varietats no sol·licitades que es produeixin o s'importin amb finalitats científiques o de selecció.

2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot autoritzar als productors la comercialització de quantitats adequades de llavors o de plantes de viver, destinades a experimentació o assajos, de varietats per a les quals s'hagi sol·licitat la inscripció en el Registre de varietats comercials.

3. Quan es tracti de llavors o de plantes de viver de varietats modificades genèticament, les autoritzacions a què es refereixen els apartats anteriors només es poden concedir si s'han adoptat totes les mesures necessàries per evitar efectes adversos per a la salut, la sanitat animal o per al medi ambient. Per a l'avaluació del risc mediambiental s'ha de seguir el procediment que estableix la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

CAPÍTOL II

Requisits per a la inscripció

Article 9. *Requisits que ha de complir la varietat per ser inscrita.*

1. Una varietat pot ser inscrita en el Registre de varietats comercials quan, sense perjudici de les altres formalitats que preveu aquesta Llei, mitjançant l'examen tècnic es comprovi que:

a) És diferent.

b) És homogènia.

c) És estable.

d) Té suficient valor agronòmic o d'utilització i així ho exigeixin les normes tècniques d'inscripció de varietats.

2. L'avaluació dels requisits de distinció, homogeneïtat i estabilitat s'efectua d'acord amb el que disposa la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.

3. Les varietats modificades genèticament han de complir, a més, un pla de seguiment.

4. Per tenir en compte els avenços que es produeixen en relació amb la conservació «in situ» i la utilització sostenible dels recursos fitogenètics, per reglament s'han d'establir per a les varietats de conservació requisits menys estrictes pel que fa a l'examen tècnic.

Article 10. *Valor agronòmic o d'utilització.*

Es considera que una varietat té un valor agronòmic o d'utilització suficient si, en comparació amb altres varietats admeses en el Registre de varietats comercials, el conjunt de les seves qualitats en conrear-se en una zona determinada representa una clara millora, o bé sigui en relació amb el conreu, la productivitat, la utilització o la dels productes que en derivin. La inferioritat en alguns dels seus caràcters agronòmics o d'utilització pot quedar compensada per altres que es presentin com a favorables.

Article 11. *Denominació de la varietat.*

1. Qualsevol varietat ha de ser designada per una sola denominació, que permeti identificar-la sense risc de

confusió amb altres i destinada a ser la seva designació genèrica.

2. Les denominacions varietals poden adoptar la forma d'un nom de fantasia o d'un codi d'identificació.

3. Les regles en matèria de denominació varietal per comprovar si una denominació sol·licitada és admissible o no són les establertes per la normativa comunitària.

4. El registre de la denominació i les regles per a la seva utilització són les establertes als articles 48 i 49 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, excepte el que disposa l'article 48.5 de l'esmentada Llei. Qualsevol persona que tingui un dret anterior sobre la denominació que pugui resultar afectat per la inscripció de la varietat es pot oposar al seu ús d'acord amb el que disposa l'article 18 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Procediment

Article 12. *Iniciació.*

1. Els procediments d'inscripció de varietats en el Registre de varietats comercials es poden iniciar d'ofici o a instància del sol·licitant, del seu drethavent o d'una persona autoritzada per aquests.

2. La sol·licitud d'inscripció ha d'anar acompanyada, com a mínim, de la documentació següent:

- Acreditació del sol·licitant en cas de no coincidir amb la persona de l'obtentor.
- Descripció tècnica de la varietat.
- Document relatiu a la denominació de la varietat.

Article 13. *Presentació de les sol·licituds.*

1. La sol·licitud d'inscripció, dirigida al ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma en la qual estigui establert el sol·licitant per a la realització de l'estudi formal.

2. Quan els sol·licitants no estiguin domiciliats a Espanya o quan les sol·licituds es presentin a través d'un establiment comercial, industrial o de recerca que no tingui caràcter territorial, les sol·licituds s'han de presentar davant el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació que també n'ha de fer l'examen de forma.

3. Les comunitats autònomes que rebin les sol·licituds han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, dins els 10 dies següents al de la seva recepció, una còpia dels documents rebuts que integren la sol·licitud.

Article 14. *Publicitat de les sol·licituds.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de publicar periòdicament un butlletí de varietats comercials.

2. En el butlletí de varietats comercials s'han de publicar les dades que es determinin per reglament i, en tot cas, la informació següent:

- Les sol·licituds presentades i les desistides.
- Les sol·licituds de denominació, la relació de les denominacions aprovades, així com els canvis de denominació.
- Les sol·licituds estimades i les desestimades.
- Les oposicions presentades i la seva resolució.
- La indicació, si s'escau, que són varietats modificades genèticament.

Article 15. *Examen de forma.*

L'òrgan competent per rebre la sol·licitud n'ha de fer l'examen formal i comprovar que està acompanyada de la documentació preceptiva.

Article 16. *Remissió de la sol·licitud.*

1. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb totes les actuacions, les sol·licituds que hagin superat l'examen de forma, abans de la data límit prevista a les normes tècniques d'inscripció de lliurament del material vegetal, perquè les varietats sol·licitades puguin ser incloses en els assajos corresponents.

2. Les comunitats autònomes han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les resolucions desestimatives, una vegada que la resolució sigui ferma. Si la resolució ha estat impugnada, també s'ha de notificar aquesta circumstància.

Article 17. *Examen de fons.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'examinar la documentació adjunta a la sol·licitud per comprovar els requisits materials i fer un examen general de licitud.

2. A aquest efecte, s'ha de comprovar:

- Si del qüestionari tècnic i de les dades tècniques aportades pel sol·licitant s'obté la informació necessària per a la realització de l'examen tècnic.
- Si la denominació és adequada, d'acord amb el que preveu l'article 11.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de requerir els sol·licitants perquè aportin en el termini de 30 dies els documents i justificants pertinents.

4. L'accés dels ciutadans a la informació que conté el Registre de varietats comercials es regeix per les normes que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i s'ha de garantir sempre el secret del mètode d'obtenció.

Article 18. *Oposició.*

1. Qualsevol persona es pot oposar a la inscripció d'una varietat vegetal mitjançant la presentació d'un escrit dirigit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Únicament es pot plantejar oposició basada en algun dels motius següents:

a) L'incompliment de les condicions establertes en els articles 9 i 10. Tanmateix, l'oposició no es pot fonamentar en qüestions de propietat i domini, que s'han de plantejar davant els tribunals ordinaris.

b) La infracció de les normes sobre denominacions varietals que estableixen l'article 11 d'aquesta Llei o els seus reglaments de desplegament.

3. Els qui manifestin la seva oposició tenen la consideració d'interessats als efectes del que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. La tramitació de l'oposició s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa l'article 42 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, amb les particularitats que s'estableixin per reglament.

Article 19. Examen tècnic.

1. Una vegada realitzat l'examen de la sol·licitud, la varietat ha de ser sotmesa a un examen tècnic la finalitat del qual és:

- Comprovar que la varietat pertany al tàxon botànic descrit.
- Determinar que és diferent, homogènia i estable, mitjançant l'assaig d'identificació.
- Establir una descripció oficial de la varietat.
- Si s'escau, conèixer la capacitat d'adaptació a determinades condicions de conreu, rendiment, resistència a malalties, plagues o accidents, qualitat dels productes i altres característiques agronòmiques o d'utilització, de la varietat de què es tracti, mitjançant l'assaig de valor agronòmic o d'utilització.

2. La realització de l'examen tècnic ha de seguir les regles que conté l'article 40 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, amb les particularitats que s'assenyalin per reglament.

3. Els assajos d'identificació efectuats en el Registre de varietats protegides es consideren vàlids per al Registre de varietats comercials, i les mostres oficials de material vegetal de la varietat que va aportar el sol·licitant per al Registre de varietats protegides es consideren igualment com a tals en el Registre de varietats comercials.

4. En el procediment d'inscripció oficial de les varietats de conservació s'han de tenir en compte característiques i requisits de qualitat. En particular, els resultats de proves no oficials i els coneixements adquirits gràcies a l'experiència pràctica durant el conreu, la reproducció i la utilització i les descripcions detallades de les varietats i les seves corresponents denominacions s'han de tenir en consideració i, en cas que siguin suficients, donen lloc a l'exempció de l'examen oficial. Una vegada admès l'ecotip o la varietat autòctona, s'ha d'incorporar a la corresponent llista de varietats comercials amb la menció «varietat de conservació».

Article 20. Resolució del procediment.

1. El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de resoldre sobre la inscripció d'una varietat.

2. Abans de la finalització de l'examen tècnic es poden concedir inscripcions provisionals per a les varietats que a la primera fase compleixin els requisits de distinció i homogeneïtat.

3. Prèvia petició, es poden concedir autoritzacions provisionals de comercialització a les varietats per a les quals s'hagi presentat una sol·licitud d'inscripció i d'acord amb els requisits que s'assenyalin per reglament.

4. Les resolucions d'inscripció en el Registre de varietats comercials han d'indicar, si s'escau, les restriccions en el seu ús i si són varietats destinades exclusivament a l'exportació.

Article 21. Durada del procediment.

1. Transcorregut el termini màxim de durada del procediment sense que l'Administració hagi dictat resolució expressa, la sol·licitud d'inscripció s'entén desestimada.

2. El termini màxim per resoldre i notificar és de sis mesos. Aquest termini queda suspès des de la comunicació a l'interessat que l'expedient està preparat per a la realització de l'examen tècnic que preveu l'article 19 d'aquesta Llei, fins que s'hi incorporin els resultats d'aquest examen, d'acord amb el que preveu l'article 42.5.d) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 22. Durada de la inscripció.

1. La inscripció d'una varietat en el Registre de varietats comercials té la vigència de deu anys, renovables per períodes de deu anys, llevat de les excepcions que estableixin les normes tècniques d'inscripció de les diferents espècies d'acord amb les normes comunitàries. La durada i renovació de la inscripció d'una varietat modificada genèticament està condicionada al termini màxim de comercialització concedit a la modificació genètica que contingui.

2. La finalització del termini d'inscripció dona lloc a la seva cancel·lació.

Article 23. Cancel·lació.

1. La cancel·lació de la inscripció d'una varietat s'efectua quan desapareixen les causes que van motivar-ne l'atorgament o n'esdevinguin d'altres que, si haguessin existit, haurien justificat la denegació i, en especial, per les causes següents:

- Falta de comercialització de la varietat.
- Que la varietat s'hagi deixat de conservar.
- Que la varietat hagi deixat de ser diferent, estable o prou homogènia.
- Que s'hagi comprovat que la varietat ha estat afectada greument per malalties o plagues de nova aparició o que pugui afavorir la seva difusió.
- Que s'hagi comprovat que la varietat no ha tingut el comportament previst en relació amb el valor agronòmic.
- Que s'hagi comprovat que hi ha risc per a la salut humana o la sanitat animal o per al medi ambient.
- Que no es respectin posteriorment les normes legals o reglamentàries, nacionals o comunitàries.
- Quan es demostrï que s'han donat informacions falses o fraudulentament en relació amb les dades en virtut de les quals es va concedir la inscripció.

2. La cancel·lació de la inscripció, sempre que no sigui per expiració de terminis, requereix un expedient incoat a aquest efecte, en el qual s'ha de donar audiència als interessats. Fins que no es resolgui l'expedient, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot suspendre la producció i comercialització de llavors o de plantes de viver de la varietat de què es tracti.

TÍTOL III**Producció i comercialització de llavors i plantes de viver****CAPÍTOL I****Requisits per a la producció i comercialització de llavors i plantes de viver****Article 24. Producció i comercialització.**

1. S'entén per producció el conjunt d'operacions encaminades a multiplicar i condicionar les llavors i plantes de viver per efectuar sèmbras o plantacions.

2. S'entén per comercialització la venda, la tinença destinada a la venda, l'oferta de venda i qualsevol cessió, lliurament o transmissió amb la finalitat d'explotació comercial, de llavors o de plantes de viver, inclòs qualsevol consumidor, a títol onerós o no.

3. La producció i comercialització de materials forestals de reproducció es regeix per la seva normativa específica pel que fa a aquest títol.

4. La producció i comercialització de varietats de conservació, varietats d'aficionat i barreges de llavors es regeixen per una normativa específica.

Article 25. *Varietats objecte de producció i comercialització.*

En les espècies per a les quals s'hagi establert un registre de varietats comercials o un catàleg comú de varietats de la Unió Europea, només es poden produir i comercialitzar les llavors i plantes de viver de varietats registrades en aquests, de conformitat amb el que preveu l'article 5.

Article 26. *Requisits generals.*

1. La producció de llavors i plantes de viver s'ha d'ajustar a les condicions generals que estableix aquesta Llei i a les condicions específiques assenyalades en els reglaments tècnics, dictats pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per a cada espècie o grup d'espècies.

2. Les normes relatives a la producció i comercialització de llavors i plantes de viver no són aplicables als materials vegetals la destinació dels quals sigui l'exportació a països tercers.

Article 27. *Requisits dels processos de producció i de comercialització de llavors i plantes de viver.*

La reglamentació tècnica específica ha de preveure, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Espècies incloses.
- b) Varietats comercials admissibles.
- c) Categories de llavors o plantes de viver admeses per a cada espècie o grup d'espècies.
- d) Requisits de les parcel·les de producció.
- e) Requisits de qualitat de les llavors, tenint en compte les normes de l'Associació Internacional d'Anàlisi de Llavors (ISTA) i de les plantes de viver, entre els quals han de figurar els límits de tolerància relatius a la presència adventícia d'organismes modificats genèticament.
- f) Controls que s'han d'efectuar.
- g) Els mètodes de producció i comercialització de llavors i plantes de viver per a l'agricultura ecològica.
- h) Els mètodes de producció i comercialització de varietats de conservació, varietats d'aficionats i barreges de llavors.

Article 28. *Zones especials de conreu i producció.*

1. Les comunitats autònomes poden fixar zones en les quals es reguli el conreu i la producció de determinades espècies o varietats quan sigui necessari garantir la sanitat vegetal, la salut humana o animal o preservar el medi ambient i la diversitat agrària, sense perjudici del compliment de la normativa comunitària a aquests efectes.

2. Així mateix, poden establir les condicions especials en les quals es poden produir i comercialitzar, així com les restriccions quantitatives que siguin procedents, en relació amb la conservació «in situ» o «ex situ», i la utilització sostenible dels recursos fitogenètics.

Article 29. *Excepcions generals.*

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot autoritzar amb les garanties suficients la producció i comercialització de quantitats adequades de llavors i plantes de viver que no compleixin els requisits d'aquest títol quan estiguin destinades a proves o finalitats científiques o a tasques de selecció, sempre que no siguin trans-

gèniques, sense perjudici del que preveuen la Llei 9/2003, de 25 d'abril, de règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament, i el Reial decret 178/2004, de 30 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desplegament i l'execució de la Llei esmentada, pel que fa a les autoritzacions d'alliberament voluntari en els conreus la finalitat dels quals és efectuar l'examen tècnic per a la inscripció de varietats comercials o protegides.

Article 30. *Ús obligat de la denominació varietal.*

Les llavors i plantes de viver que pertanyin a una varietat inclosa en el Registre de varietats comercials o en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea, o, si no, que gaudeixin de protecció nacional o comunitària com a obtencions vegetals, només es poden comercialitzar amb la denominació que figurei inscrita.

Article 31. *Precintatge de llavors i plantes de viver.*

1. Les llavors s'han de comercialitzar en envasos precintats i etiquetats, sense perjudici de les disposicions especials per a l'expedició de llavors a granel.

2. Les plantes de viver s'han de comercialitzar precintades i etiquetades, individualment o agrupades.

3. El precintat consisteix en les operacions de tancament dels envasos o feixos que les contenen i en la col·locació d'etiquetes, de manera que no es puguin obrir sense que el sistema de tancament quedi deteriorat o sense que l'envàs o l'etiqueta mostrin senyals de manipulació.

4. Les etiquetes, tant les oficials com les del proveïdor, han d'estar redactades, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

5. Les llavors i plantes de viver de les espècies no previstes en la reglamentació tècnica específica es poden comercialitzar envasades o a granel, però en tots dos casos han d'anar acompanyades d'una etiqueta o d'un document del proveïdor on figurin, com a mínim, el nom del proveïdor, l'espècie, la varietat i el que preveu l'apartat 6 d'aquest article, si és procedent.

6. En les etiquetes, tant de llavors com de plantes de viver que continguin organismes modificats genèticament, ha de figurar la informació següent: «Conté organismes modificats genèticament».

Article 32. *Emmagatzematge.*

No es poden dipositar en els magatzems de llavors grans ni òrgans vegetals destinats a fins comercials diferents dels de multiplicació i reproducció, llevat amb l'autorització de l'autoritat competent, d'acord amb les condicions que s'estableixin per reglament.

Article 33. *Comercialització de llavors i plantes de viver procedents d'altres estats membres de la Unió Europea.*

1. Les llavors i plantes de viver d'espècies la comercialització de les quals no estigui regulada en l'àmbit de la Unió Europea i que procedeixin dels seus estats membres han de complir els requisits següents per poder ser comercialitzades a Espanya:

a) Oferir les mateixes garanties que les produïdes a Espanya, d'acord amb la reglamentació específica i amb la normativa fitosanitària en vigor.

b) Venir acompanyades d'un certificat expedit per l'autoritat competent de l'Estat membre d'on procedeixin, en el qual es faci constar que les llavors i plantes de viver estan autoritzades per comercialitzar-se al país esmentat.

2. Les llavors i plantes de viver que procedeixin d'estats membres de la Unió Europea i pertanyin a espècies i categories regulades per les directives comunitàries poden ser comercialitzades lliurement, sempre que compleixin tots els requisits exigits en aquestes.

3. Els introductors de llavors i plantes de viver a què es refereixen els apartats anteriors han de complimentar i aportar davant els òrgans competents de les comunitats autònomes els documents i les dades necessàries per facilitar el control i la informació prevista a la legislació comunitària i per confeccionar les estadístiques nacionals. Les comunitats autònomes han de facilitar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació totes les dades i informacions de què disposin, per al compliment d'aquestes finalitats.

CAPÍTOL II

Importacions

Article 34. *Condicions per a la importació de llavors i plantes de viver procedents de països tercers.*

1. Les llavors i plantes de viver que s'importin de països tercers i pertanyin a espècies la comercialització de les quals estigui regulada en l'àmbit de la Unió Europea han de complir les condicions següents:

a) En els casos en què a la Unió Europea s'hagi establert algun tipus d'equivalències amb països tercers per a determinades espècies i categories, només es poden importar llavors i plantes de viver de les esmentades espècies i categories, i d'aquells països per als quals s'hagi reconegut l'equivalència, en les condicions fixades en les corresponents decisions d'equivalències dictades per la Unió Europea.

b) Quan s'importin de països tercers llavors i plantes de viver per a les quals encara no s'hagi establert un règim d'equivalències comunitari, aquells han de complir idèntics requisits que els exigits a les llavors i plantes de viver produïdes a l'interior de la Unió Europea.

2. Les llavors i plantes de viver d'espècies la comercialització de les quals no estigui regulada a la Unió Europea, que procedeixin de països tercers, han d'oferir les mateixes garanties i condicions que les produïdes a Espanya, de conformitat amb la seva reglamentació específica i amb la normativa fitosanitària.

CAPÍTOL III

Proveïdors de llavors i plantes de viver

Article 35. *Concepte i classificació dels proveïdors.*

1. S'entén per proveïdor tota persona, física o jurídica, que exerceixi professionalment en relació amb les llavors i plantes de viver algunes de les activitats següents: producció, emmagatzematge, importació i comercialització o posada al mercat.

2. Atenent l'activitat principal que realitzen, els proveïdors es classifiquen en:

a) Productor: el que realitza l'activitat de producció i pot realitzar, a més, qualsevol de les assenyalades per als altres proveïdors.

b) Comerciant: el que realitza l'activitat d'importació, emmagatzematge o comercialització o posada al mercat.

Article 36. *Autorització i registre.*

1. Tots els productors de llavors i plantes de viver han d'estar autoritzats per la comunitat autònoma on

radiqui la seva seu social i registrats oficialment per aquesta. L'autorització, que té efectes en tot el territori de l'Estat, ha de ser tramesa al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació perquè sigui inclosa en el Registre nacional de productors.

2. Quan les instal·lacions i els mitjans necessaris per a la concessió de l'autorització estiguin en una o diverses comunitats autònomes diferents a la que s'ha sol·licitat la referida autorització, aquestes han d'emetre, a petició de la comunitat autònoma on s'hagi presentat la sol·licitud, un informe que indiqui totes les circumstàncies que puguin ser rellevants per a la concessió de l'autorització corresponent.

3. Tots els comerciants han de comunicar l'exercici de la seva activitat als efectes de la seva inscripció en el registre de la corresponent comunitat autònoma en què tinguin les seves instal·lacions.

4. Els requisits que han de complir els productors s'han d'assenyalar per reglament. En qualsevol cas, han de comptar amb mitjans propis en equipaments tècnics i humans, d'acord amb la seva producció.

Article 37. *Pèrdua de la condició de proveïdor.*

Es perd la condició de proveïdor, en la classe de què es tracti, en els casos següents:

a) De manera temporal, quan hagi estat sancionat per una infracció administrativa molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 65.

b) Quan es comprovi que el proveïdor no compleix les condicions que van donar lloc a la concessió de l'autorització per exercir com a proveïdor.

c) Quan hagi cessat en l'activitat més de dos anys consecutius.

Article 38. *Registre nacional de productors.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de mantenir el Registre nacional de productors, de caràcter informatiu, per donar publicitat a les autoritzacions i recollir la informació corresponent que li han de remetre les comunitats autònomes.

2. Les comunitats autònomes han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les altes, modificacions i baixes que es produeixen en les autoritzacions concedides als productors.

CAPÍTOL IV

Control i certificació de llavors i plantes de viver

Article 39. *Operacions de control oficial.*

El procés de producció i precintat de llavors i plantes de viver ha d'estar sotmès a un control oficial per determinar si el material vegetal compleix els requisits establerts per a la categoria del material de què es tracti aplicables si s'escau. El control oficial l'han de portar a terme directament les comunitats autònomes o sota la seva supervisió, en les condicions que estableix la normativa vigent. El control oficial també s'ha d'estendre a la comercialització i l'activitat dels proveïdors.

El control oficial s'ha d'efectuar d'acord amb les normes internacionals generalment acceptades i el que estableix la reglamentació tècnica específica.

Article 40. *Certificació de llavors i plantes de viver.*

Certificació de llavors i plantes de viver és el conjunt d'operacions de control que es duen a terme oficialment de manera documentada per constatar que la producció

d'un material vegetal determinat compleix els requisits legals d'acord amb la categoria del material de què es tracti.

En els casos establerts per reglament, l'Administració competent ha de certificar que les llavors i les plantes de viver compleixen els requisits de producció i precintat exigibles.

Article 41. *Obligació de col·laboració.*

Els proveïdors de llavors i plantes de viver estan obligats a prestar tota la col·laboració als òrgans oficials competents, per permetre'ls realitzar els controls oficials que estableixen aquesta Llei i la seva reglamentació específica.

Article 42. *Controls pels proveïdors.*

1. Per garantir el compliment de les normes que contenen aquesta Llei i els seus reglaments de desplegament, els proveïdors, o bé per ells mateixos, o bé en col·laboració amb un altre proveïdor, han d'efectuar els autocontrols que la normativa aplicable assenyali.

2. Els proveïdors han de comprovar la qualitat de les llavors i plantes de viver que produeixen o comercialitzen d'acord amb el que la normativa aplicable estableixi.

Article 43. *Verificació de la qualitat.*

1. Per comprovar en qualsevol fase del procés de producció, la qualitat tecnològica, la puresa varietal i l'estat sanitari de les llavors i plantes de viver que s'han de comercialitzar en el territori nacional, les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, en els seus respectius àmbits de competència, han d'establir plans específics d'assajos de camp i de laboratori amb mostres preses amb aquesta finalitat.

2. L'Administració General de l'Estat, en coordinació amb les comunitats autònomes, ha d'elaborar plans nacionals de control de la qualitat sobre les llavors i plantes de viver objecte de comerç.

3. L'Administració General de l'Estat pot fomentar l'avaluació de les noves varietats vegetals per millorar el rendiment i la qualitat de les collites.

TÍTOL IV

Recursos fitogenètics

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 44. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Recursos fitogenètics: qualsevol material genètic, d'origen vegetal, que per extensió inclou els fongs, amb valor real o potencial per a l'agricultura i l'alimentació.

b) Material genètic: material reproductiu i de propagació vegetativa, que conté unitats funcionals de l'herència.

c) Conservació «in situ»: la conservació de material genètic en els seus ecosistemes i hàbitat naturals, i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en els seus entorns naturals i, en el cas de les espècies conreades, en els entorns en els quals hagin desenvolupat les seves propietats específiques.

d) Conservació «ex situ»: la conservació dels recursos fitogenètics fora del seu hàbitat natural.

Article 45. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que disposa aquest títol s'aplica als recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació que requereixen de disposicions específiques per assegurar-ne la conservació i utilització sostenible.

2. Les varietats de conservació tenen sempre la consideració de recurs fitogenètic.

3. En relació amb l'aplicació del que disposa el capítol II del present títol, s'exclou de l'àmbit d'aplicació la llista dels conreus compresos en el sistema multilateral que estableix el Tractat Internacional sobre els recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura per als estats que hi estiguin adherits.

CAPÍTOL II

Accés als recursos fitogenètics

Article 46. *Limitació de l'accés als recursos fitogenètics.*

1. Les comunitats autònomes, en el seu àmbit territorial, poden establir condicions a l'accés de recursos fitogenètics «in situ» a les zones i espècies la recol·lecció de les quals requereixi d'especial protecció per preservar-ne la conservació i utilització sostenible.

2. Només es pot accedir als recursos fitogenètics amb fins de recerca, millora genètica i foment de la conservació i utilització sostenible dels esmentats recursos.

3. L'accés per persones físiques o jurídiques d'altres estats, diferents a l'Estat espanyol, està supeditat a la normativa comunitària i a l'existència d'acords de transferència de material, convenis o tractats bilaterals establerts a aquest efecte.

Article 47. *Obligacions dels receptors.*

1. Els receptors no poden reclamar cap dret de propietat intel·lectual, industrial o d'una altra índole que limiti l'accés als recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura, o a les seves parts o components genètics, en la forma rebuda.

2. Els receptors de recursos fitogenètics no poden transferir a tercers els recursos fitogenètics rebuts sense el consentiment de qui els hi va proporcionar.

3. Els receptors s'han de comprometre a remetre a l'òrgan o entitat que els hagi proporcionat el recurs fitogenètic cada dos anys, i fins que hagin transcorregut 20 anys des de la recepció, un informe sobre les investigacions i aplicacions obtingudes de la utilització en aquest període dels recursos fitogenètics rebuts, llevat del que sigui estrictament confidencial.

4. El receptor d'un recurs fitogenètic, que comercialitzi a Espanya o a l'estranger un producte que incorpori material genètic procedent dels recursos fitogenètics rebuts, està obligat, mentre duri la comercialització, que el producte estigui, sense restriccions, a disposició de qualssevol altres persones o institucions nacionals per al seu ús en recerca i millora genètica ulteriors, respectant la legislació vigent sobre drets de propietat intel·lectual.

CAPÍTOL III

Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació

Article 48. *Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.*

1. El Programa nacional de conservació i utilització sostenible dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i

l'alimentació, que ha de tenir en compte els articles 5 i 6 del Tractat internacional sobre els recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura, ha d'incloure les finalitats següents:

- a) Evitar la pèrdua de la diversitat genètica d'espècies i varietats agroalimentàries en desús i d'aquelles altres que tinguin un potencial genètic susceptible d'utilització directa o de ser utilitzat en la millora genètica d'espècies vegetals.
- b) Caracteritzar i documentar aquest material vegetal per facilitar i fomentar-ne la utilització sostenible.
- c) Establir una adequada estructura de bancs de recursos fitogenètics que canalitzi la necessària cooperació nacional i internacional en la matèria.

2. El programa nacional s'estructura en plans d'actuació que han d'establir les línies de treball i les mesures corresponents per a la consecució dels fins esmentats.

3. Els plans d'actuació han de determinar en particular les accions de manteniment, caracterització i utilització de les col·leccions de recursos fitogenètics que s'han de realitzar durant el seu període de vigència, així com les accions de coordinació per a la seva execució.

Article 49. *Xarxa de col·leccions del programa nacional.*

1. La Xarxa de col·leccions del programa nacional està constituïda per les col·leccions de recursos fitogenètics mantingudes «ex situ» en forma de llavor o amb material de reproducció vegetativa per organismes pertanyents a les administracions públiques les autoritats responsables de les quals manifestin la seva voluntat d'incorporar-les a la xarxa.

2. Els recursos fitogenètics que s'incorporin a la Xarxa de col·leccions han de complir, com a mínim, els requisits següents:

- a) Estar degudament identificats.
- b) Estar en condicions adequades de conservació.
- c) Els que s'estableixin per reglament.

3. Les administracions públiques han de vetllar pel manteniment i la conservació del material fitogenètic.

Article 50. *Centre Nacional de Recursos Fitogenètics.*

1. El Centre de Recursos Fitogenètics de l'Institut Nacional de Recerca i Tecnologia Agrària i Alimentària té el caràcter de centre nacional de recursos fitogenètics.

2. Les funcions d'aquest centre són les següents:

- a) Ser el centre de conservació de les col·leccions base de llavors, en el qual s'ha de dipositar un duplicat de totes les col·leccions de llavors que integren la Xarxa de col·leccions del programa nacional.
- b) Ser el centre de documentació de la Xarxa de col·leccions del programa nacional i responsable de l'elaboració i manteniment de l'inventari de recursos fitogenètics inclosos a la Xarxa de col·leccions.
- c) Assessorar l'autoritat competent que ho sol·liciti.
- d) Participar en el seguiment de l'execució dels plans d'actuació del programa nacional i elaborar un informe anual.
- e) Altres funcions que li puguin ser encomanades per reglament.

Article 51. *Drets dels pagesos.*

S'han d'establir per reglament els mecanismes per protegir i promoure els drets dels pagesos i, en particular, s'han d'establir les mesures pertinents per participar en la distribució dels beneficis que derivin de la utilització dels recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura.

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'establir, per promoure l'ús i la conservació dels recursos genètics en perill de desaparició, mesures encaminades a:

- a) Facilitar als pagesos la conservació, utilització i comercialització de les llavors i plantes de viver conservades en les seves finques, de varietats locals en perill de desaparició, en quantitats limitades i d'acord amb la legislació sobre llavors i plantes de viver.
- b) La protecció, la conservació i el desenvolupament dels coneixements tradicionals d'interès per als recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura.

TÍTOL V

Taxes relatives al Registre de varietats comercials

Article 52. *Subjectes passius i exempcions.*

1. Són subjectes passius d'aquestes taxes els sol·licitants de la inscripció d'una varietat en el Registre de varietats comercials i les persones, físiques o jurídiques, en favor de les quals es realitzi la prestació dels serveis que constitueixen els fets imposables.

2. Les taxes establertes es regeixen pel que disposa aquest títol i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, especialment pel que fa als subjectes obligats al pagament de les taxes com a responsables tributaris.

3. El reconeixement i la inscripció de varietats de conservació a què es refereix el títol IV estan exempts de l'abonament de les taxes d'aquest títol V.

Article 53. *Taxa per tramitació i resolució.*

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la tramitació del procediment administratiu i la seva resolució.

La meritació de la taxa es produeix en el moment en què s'iniciï la tramitació del procediment per l'Administració General de l'Estat.

L'import de la taxa per la tramitació i resolució de l'expedient és de 306,52 euros.

Article 54. *Taxa per la realització de l'assaig d'identificació.*

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la realització de les proves, assajos i qualsevol altra activitat compresa en l'assaig d'identificació necessari per a la inscripció d'una varietat, d'acord amb la seva legislació específica.

Als efectes d'aquest article, les espècies o grups d'espècies a què pertanyin les varietats vegetals de les quals hagi de ser objecte de l'assaig es classifiquen en els grups recollits a l'annex 2 de la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.

La meritació de la taxa es produeix, el primer any, en el moment del lliurament del material vegetal a l'autoritat competent per a la realització de l'assaig, i en el segon i successius, en el moment en què es realitzin les sèmbras o plantacions o es multipliqui el material.

Les taxes per la realització dels assajos d'identificació són les següents:

Per cada any d'examen:

	Euros
Grup primer	797,26
Grup segon	574,02
Grup tercer	478,36
Grup quart	382,68

Quan es tracti d'una varietat híbrida, sigui quina sigui l'espècie, i sigui necessari fer un estudi dels components genealògics, el tipus de taxa és el doble de la indicada per a l'espècie corresponent.

Article 55. Taxa per la realització de l'assaig de valor agronòmic.

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la realització de les proves i assajos de camp i de laboratori necessaris per a la determinació del valor agronòmic o d'utilització dels materials vegetals presentats a registre.

La meritació de la taxa es produeix en el moment del lliurament del material vegetal en les condicions que s'estableixen en la seva reglamentació específica.

Les taxes per la realització d'aquests assajos són les següents:

Per cada any d'examen:

	Euros
Patata	1.122,53
Blat de moro	1.227,76
Els altres cereals, oleaginoses i tèxtils	1.052,36
Remolatxa sucrera	1.403,15
Alfals, trèvols i gramínies farratgeres i pratens	1.122,53

Per a les espècies no esmentades anteriorment, el preu de la taxa queda fixat en 1.122,53 euros.

Article 56. Gestió i recaptació.

1. Els serveis i les activitats constitutius del fet imposable de les taxes previstes als articles 53 i 54, en aquest cas només durant el primer any, i a l'article 55 no s'han de prestar o realitzar fins que no s'hagi fet el pagament de la quantia que resulti exigible i que s'ha de fer efectiva pel procediment d'autoliquidació.

Els serveis i les activitats constitutius del fet imposable de la taxa prevista a l'article 54, excepte el primer any, encara que hagin estat prestats, no són eficaços fins que no s'hagi efectuat el pagament en la quantia que sigui exigida. Amb independència d'això, la quantia és exigible per la via de constrenyiment.

La manca de pagament en període voluntari de les taxes relatives als assajos d'identificació del segon any i successius motiven l'arxiu de l'expedient.

2. La gestió i recaptació en via ordinària d'aquestes taxes correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. D'acord amb el principi d'equivalència recollit a l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, el Govern, mitjançant real decret, pot modificar les quanties de les taxes establertes en aquest títol.

TÍTOL VI

Infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 57. Delimitació de les infraccions.

Sense perjudici de les accions civils o penals que es puguin exercitar, l'incompliment dels requisits, les condicions, les obligacions i les prohibicions relacionades amb

el Registre de varietats comercials, recursos fitogenètics, producció, comercialització, control i certificació de llavors i plantes de viver, així com amb el Registre nacional de productors i amb el Registre de comerciants, es consideren infracció administrativa, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Article 58. Responsabilitat per infraccions.

1. Són responsables dels fets constitutius de les infraccions tipificades en aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que els cometin fins i tot a títol de simple negligència, així com les que, per acció o omisió, hi hagin participat. Quan el compliment de les obligacions que preveu aquesta Llei correspongui a diverses persones conjuntament, responen de manera solidària de les infraccions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin.

2. En el cas de les herències jacentes, comunitats de béns i altres entitats que, no tenint personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat, són responsables solidaris els copartícips o cotitulars, proporcionalment a les seves respectives participacions.

3. Són responsables subsidiaris per l'incompliment de les obligacions imposades per aquesta Llei que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres les persones físiques i jurídiques sobre les quals recaigui aquest deure.

4. En el cas d'infraccions greus o molt greus, quan una infracció sigui imputada a una persona jurídica, són responsables subsidiaris les persones que integren els seus òrgans rectors o de direcció, sempre que la infracció sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent.

5. En concret, es consideren responsables:

a) Quan es tracti de mercaderies importades o per a exportació, l'importador o exportador.

b) De les infraccions en mercaderies envasades i degudament precintades, la persona física o jurídica el nom o la raó social de la qual consti a l'etiqueta, llevat que es demostrï la seva falsificació o mala conservació pel tenidor, sempre que siguin conegudes o s'especifiquin en l'envàs les condicions de conservació.

c) De les infraccions en mercaderies a granel o sense els precintes d'origen, el tenidor d'aquestes, excepte quan pugui acreditar la responsabilitat d'un altre tenidor.

d) En qualsevol cas, si el presumpte responsable prova que la infracció s'ha produït per informació errònia, o per falta d'informació per reglament exigida, i que és una altra persona identificada la responsable d'aquesta informació, la infracció s'ha d'imputar a aquest últim.

Article 59. Competències sancionadores.

L'exercici de la potestat sancionadora en execució d'aquesta Llei correspon, amb caràcter general, a les comunitats autònomes. La potestat sancionadora l'exerceix el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pel que fa a les infraccions que es cometin en relació amb la importació o exportació de varietats comercials, llavors o plantes de viver, a les infraccions greus tipificades a l'article 61.d) i a les infraccions molt greus tipificades a l'article 62.d) i k).

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 60. Infraccions lleus.

Es consideren lleus les infraccions següents:

a) L'incompliment de l'obligació de presentar a l'autoritat competent, en els terminis establerts per regla-

ment, la informació, documents o material que es considerin necessaris per al control del manteniment de la varietat o el material necessari per a la renovació de les mostres oficials per a la col·lecció de referència.

b) La falta generalitzada d'anotacions d'entrades i sortides de magatzem, conservació d'albarans i factures o la venda d'alguna partida de llavors o plantes de viver sense la factura corresponent.

c) Exercir l'activitat de comerciant sense haver comunicat l'exercici de la seva activitat per a la seva inscripció en el corresponent registre.

d) L'incompliment de l'obligació de portar a terme l'autocontrol de la seva activitat a què es refereix l'article 42.

Article 61. *Infraccions greus.*

Es consideren greus les infraccions següents:

a) L'ocultació de dades que siguin rellevants per aconseguir l'autorització i inscripció de la varietat en el Registre de varietats comercials.

b) El dipòsit en un mateix magatzem, sense autorització, d'elements de reproducció i multiplicació juntament amb altres que no tinguin aquest caràcter, tant si estan a granel, envasats en sacs o de qualsevol altra manera.

c) La falta d'indicació, o la seva inexactitud, a les etiquetes dels envasos de llavors i plantes de viver, de les dades que hi han de figurar, així com en la publicitat, sempre que això no estigui referit en l'intent d'induir a error l'usuari pel que fa a la varietat, categoria del material o estat sanitari, així com l'incompliment de l'obligació d'utilitzar la denominació assignada a la varietat.

d) L'incompliment dels terminis establerts per a la remissió de les dades i els documents que figuren en els plans de seguiment de varietats modificades genèticament, així com la remissió de dades que no s'ajustin a la realitat, quan no pugui ser considerat falta molt greu.

e) L'incompliment dels requisits de qualitat de les llavors i plantes de viver en el procés productiu o comercial, quan no constitueixi falta molt greu.

f) L'ocultació d'informació i l'obstaculització de la tasca inspectora de les autoritats competents.

g) L'incompliment en matèria de coexistència de conreus de varietats modificades genèticament, convencionals i ecològiques, i de les mesures assenyalades legalment per al conreu de l'espècie de què es tracti, quan l'incompliment no produeixi una alteració de la naturalesa dels productes obtinguts d'acord amb cada tipus de conreu.

h) L'alteració del precintat d'un envàs o del seu contingut.

i) L'incompliment en matèria de varietats modificades genèticament dels requisits de traçabilitat i etiquetatge exigibles a aquestes.

Article 62. *Infraccions molt greus.*

Es consideren molt greus les infraccions següents:

a) L'ocultació de la pèrdua de les condicions de distinció, homogeneïtat i estabilitat d'una varietat vegetal o la falsedat en documents o dades que siguin rellevants per a la seva inscripció.

b) L'ocultació de la condició de varietat modificada genèticament.

c) La falsedat de les dades de l'etiqueta i en la publicitat que es refereixin a la denominació varietal, a la categoria del material o al seu estat sanitari.

d) L'alteració de les dades exigides en els plans de seguiment de varietats modificades genèticament o l'incompliment dels terminis establerts per a la remissió de les dades i documents, sempre que d'això pugui derivar un perill per a la salut humana, la sanitat animal o el medi ambient.

e) L'incompliment dels requisits de qualitat de les llavors i plantes de viver en el procés productiu o comercial, quan no arribin al 50 per cent dels percentatges mínims exigits o quan superin el doble de les toleràncies màximes autoritzades, segons els casos.

f) La producció i el comerç de llavors i plantes de viver sense sotmetre's al control oficial establert a l'article 39.

g) La producció i el comerç de llavors i plantes de viver de varietats no inscrites en el Registre de varietats comercials o en els catàlegs comuns de varietats de la Unió Europea, quan aquest requisit sigui obligatori.

h) Impedir la tasca inspectora.

i) El trencament de les mesures provisionals sobre mercaderies o magatzems.

j) L'incompliment en matèria de coexistència de conreus de varietats modificades genèticament, convencionals i ecològiques, i de les mesures assenyalades legalment per al conreu de l'espècie de què es tracti, quan l'incompliment produeixi una alteració de la naturalesa dels productes obtinguts d'acord amb cada tipus de conreu.

k) La importació i l'exportació de varietats modificades genèticament sense comptar amb la corresponent autorització del país de destinació, d'acord amb les normes comunitàries o internacionals en vigor.

l) Exercir l'activitat de productor de llavors i plantes de viver per a la comercialització sense la deguda autorització.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 63. *Sancions pecuniàries.*

1. Les infraccions qualificades com a lleus se sancionen amb multes compreses entre 300 i 3.000 euros.

2. Les infraccions qualificades com a greus se sancionen amb multes compreses entre 3.001 i 30.000 euros.

3. Les infraccions qualificades de molt greus se sancionen amb multes compreses entre 30.001 i 300.000 euros.

4. Quan les infraccions posin en perill la salut humana, la dels animals o el medi ambient, les sancions s'incrementen en un 50 per cent.

5. En les infraccions greus i molt greus el límit superior de les sancions es pot augmentar fins al doble del benefici obtingut per l'infractor, quan aquest benefici sigui superior a aquest límit.

6. El límit mínim de la sanció pecuniària en cap cas pot ser inferior al benefici obtingut per l'infractor.

7. Si, per raó de les circumstàncies concurrents, s'aprecia una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuricitat del fet, l'òrgan sancionador pot establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedeixi immediatament en gravetat a aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti.

8. Per a la qualificació i quantia de les sancions s'ha de tenir en compte l'espècie, categoria de llavor o planta de viver i el seu valor intrínsec.

9. El Govern pot modificar l'import de les sancions establertes en aquest capítol d'acord amb les variacions de l'índex de preus del consum.

Article 64. *Decomís de material vegetal.*

1. A més del pagament de les multes, es pot procedir al decomís del material vegetal sempre que aquest:

- a) No es pugui posar en el comerç com a material de reproducció o multiplicació.
- b) Sigui susceptible de causar un perjudici a la salut humana, a la sanitat animal o al medi ambient; en aquest cas, el material vegetal ha de ser destruït.

2. Totes les despeses originades pel decomís d'un material vegetal són a compte de l'infractor.

Article 65. *Altres sancions.*

Les infraccions molt greus comporten:

- a) L'obligació de reintegrar les ajudes o subvencions percebudes.
- b) La suspensió temporal fins a un màxim de 10 anys de la condició de proveïdor en la classe de què es tracti.

Article 66. *Graduació de les sancions.*

La determinació de la quantia de les sancions que preveu aquest títol s'ha de fer considerant en cada cas:

- a) El grau de culpabilitat.
- b) La naturalesa i l'extensió dels perjudicis causats.
- c) La quantia del benefici il·lícit obtingut o que es pugui haver obtingut.
- d) La reincidència.
- e) L'incompliment d'advertències prèvies.
- f) Els danys o perills a la salut humana, la sanitat animal o al medi ambient, en cas que no formi part com a element definitori del tipus d'infracció.

Article 67. *Multes coercitives.*

1. En cas que l'interessat incompleixi les obligacions que estableixen aquesta Llei o les disposicions reglamentàries de desplegament, o les obligacions o sancions imposades per l'autoritat competent, aquesta pot requerir els afectats perquè, en un termini suficient, procedeixin al compliment d'aquelles, amb l'advertència que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia, si s'escau, i fins a un màxim de 3.000 euros cadascuna, sense perjudici i amb la independència de les sancions que puguin ser aplicables.

2. L'autoritat competent, en cas d'incompliment, pot fer requeriments successius, i incrementar la multa coercitiva en el 20 per cent de l'acordada en el requeriment anterior.

3. Els terminis concedits han de ser adequats per realitzar la mesura acordada, així com per evitar els danys que es puguin produir si no s'executa la mesura al seu temps degut.

4. Les quanties assenyalades anteriorment han de ser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus al consum.

CAPÍTOL IV

Mesures provisionals

Article 68. *Mesures provisionals.*

En l'exercici de la potestat sancionadora, l'òrgan competent per resoldre i, si s'escau, l'inspector pot adoptar, entre d'altres, alguna o algunes de les mesures següents:

- a) El tancament temporal, parcial o total, la suspensió o la paralització de les instal·lacions.
- b) La suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat.
- c) La immobilització del material vegetal.
- d) La confiscació de documents que siguin imprescindibles i degudament relacionats.

En els casos dels paràgrafs c) i d), aquestes mesures poden ser adoptades per l'inspector. L'autoritat competent ha de confirmar, modificar o aixecar les mesures provisionals adoptades per l'inspector, en el termini màxim de 15 dies des de la seva adopció.

Disposició addicional primera. *Sistemes internacionals de certificació aplicables a Espanya.*

Quan les llavors i plantes de viver es destinin a països tercers, a petició dels proveïdors, es poden seguir sistemes de certificació derivats de l'adhesió d'Espanya a convenis o tractats internacionals.

Disposició addicional segona. *Òrgans col·legiats.*

1. En matèria de llavors i plantes de viver, s'ha de crear un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb participació de les comunitats autònomes, encarregat d'estudiar i proposar qüestions de política general en la matèria, llevat de les qüestions i activitats que són competència dels òrgans col·legiats previstos en la disposició addicional segona de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

2. En relació amb la conservació i utilització dels recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, s'ha de crear un òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb participació de les comunitats autònomes, encarregat d'estudiar i proposar qüestions de política general sobre aquesta matèria, llevat de les qüestions i activitats que són competència dels òrgans col·legiats previstos a la disposició addicional segona de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

3. La denominació, composició, organització i funcions dels òrgans col·legiats s'estableix per reglament, de conformitat amb el que estableix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

4. En els òrgans col·legiats esmentats en els apartats anteriors, poden participar les organitzacions professionals agràries i el sector productor de llavors i plantes de viver.

Disposició addicional tercera. *Protecció del consumidor.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de la normativa aplicable en matèria de protecció dels consumidors i usuaris.

Disposició addicional quarta. *Informació recíproca integrada Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació/ comunitats autònomes.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, conjuntament amb les comunitats autònomes, ha d'implantar una coordinació informatitzada en què sigui recollida la informació derivada de tot el que fa referència a la producció de llavors i plantes de viver, que ha de ser actualitzada en temps real.

2. El Govern ha de dotar, en els pressupostos generals de l'Estat, de mitjans tècnics i humans tant a l'Oficina Espanyola de Varietats Vegetals com al Centre d'Identificació de Varietats de l'Institut Nacional de Recerca i Tecnologia Agrària i Alimentària per actualitzar el Registre de varietats.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de coordinar amb les comunitats autònomes, les organitzacions agràries i el sector productor més representatiu la Mesa Nacional de lluita contra el frau en les llavors.

Disposició addicional cinquena. *Aplicació d'incentius fiscals per recerca, desenvolupament i innovació, aplicables als projectes d'experimentació o assaig de varietats.*

En el marc del vigent règim tributari comú, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de verificar la congruència de l'aplicació del que s'estableix sobre deduccions en la normativa de l'impost de societats a les despeses en què incorrin les empreses productores de llavors en activitats de recerca, desenvolupament i innovació, especialment en els projectes d'experimentació o assaig de varietats.

Disposició transitòria primera. *Procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Les sol·licituds d'inscripció que s'hagin presentat en el Registre de varietats comercials amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de ser tramitades i resoltes d'acord amb la normativa legal vigent en la data de presentació.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a les varietats inscrites en el Registre de varietats comercials d'acord amb la Llei anterior.*

Les varietats inscrites en el Registre de varietats comercials conforme a la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, es regeixen per les disposicions d'aquesta nova Llei, des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada la Llei 11/1971, de 30 de març, de llavors i plantes de viver, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

2. Queda derogat l'article 21 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

3. Mentre no es desplegui per reglament aquesta Llei, mantenen la seva vigència els preceptes dels reglaments que despleguen la Llei 11/1971, de 30 de març, de

llavors i plantes de viver, sempre que no s'oposin a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, excepte el que estableixen els articles i les disposicions següents:

a) L'article 34, el títol VI pel que fa als intercanvis amb països tercers i la disposició addicional primera, que es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.10a, segon incís, de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de comerç exterior.

b) Els articles 8, 47.3 i 4, 48, 49.1 i 2 i 50, que es dicten a l'empara del que preveu l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

c) El títol II, excepte l'article 8, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial.

d) El títol V, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a, primer incís, de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern per dictar, en l'àmbit de les seves competències, totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de trenta dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palma de Mallorca, 26 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13649 *CORRECCIÓ d'errors del Reial decret llei 6/2006, de 23 de juny, sobre pensions excepcionals derivades d'atemptats terroristes. («BOE» 179, de 28-7-2006.)*

Havent observat errors en el Reial decret llei 6/2006, de 23 de juny, sobre pensions excepcionals derivades d'atemptats terroristes, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 150, de 24 de juny de 2006, i en el suplement en català número 14, d'1 de juliol de 2006, se'n fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2067, segona columna, a l'article 1.1, on diu: «la Sra. M. Pilar Cabrejas Murillo», ha de dir: «la Sra. Pilar Cabrejas Burillo» i on diu: «la Sra. Ana M. de Fátima Romero Ortiz», ha de dir: «la Sra. Alicia María de Fátima Romero Ortiz».